

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto . . . 15 K

10 „

Posamične številke stanejo 10 vin. V Gorici se prodaja „Soča“ v vseh tobakarnah.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kažipot po Goriskem in Gradiščanskem“ in dvakrat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštnih zvez“. Na naročila brez dopolne naročnine se ne oziramo.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Konec hidravličnega urada v Gradišču ob Soči.

(Dalje.)

V oktobru 1907. se je vršil komisionelni ogled v nižini v svrhu pregledovanja načrtov za ureditev Soče. Tera in Idrije. Bili so navzoči zastopniki ministerstva za poljedelstvo, namestništva, vojnega ministerstva, trgovskega, deželnega odbora. Obhod je trajal 4 dni, potem so podpisali v Gradežu komisijski zapisnik.

Zastopniki deželnega odbora so dali na zapisnik izjavo v tem-le smislu:

Izjavili so, da pozdravljajo z veseljem zanimanje pristojnih čimteljev c. kr. državne uprave za ureditev srednjega in spodnjega Sočinega toka, za ureditev Tera in Idrije.

Omenili so, da smatrajo ureditev zgoraj omenjenih vodnih tokov za nujno potrebno in da so pričakovali z upanjem izvršitve označenih del, katera se omogoči s sporazumnim sodelovanjem vseh prizadetih čimteljev.

Omenili so obširno, kake gospodarske koristi bo za Furlanijo ureditev Soče in Tera, kaj treba še napraviti: nasipe, močvirja osušiti itd. Sploh so vsestransko premislili, kakšne gospodarske potrebe furlanske nižine je treba naštetu ter jih zapisati v zapisnik.

Vse se je zgodilo, kakor so hoteli Lahi. Pribijamo, da je bilo pri tem komisionelnem ogledu govora le o spodnjem toku Soče.

Hidravlični urad je imel na to nalogo, izvesti v načrtu neke korekture. Lahi pa so hoteli gledati na ta komisionelni ogled še poseben sklep deželnega zbora v svojo korist. In dobili so ga.

Slovenski poslanci so bili tako kratkovidni, da so se dali ujeti ter so glasovali za peticijo, zadnjič objavljeno.

Poslanec Fon je čutil nastavljenost „trupolce“ pa se je oglasil: da peticija napravlja nanj utis, da se uravnava Soča v spodnjem delu bolj naglašja kakor uravnava v Gorah. No, pa so ga potolažili, in peticija je bila soglasno sprejeta.

Res je, da se povdarja v peticiji uravnava celega toka, res je pa tudi, da se preveč in pa prav prefrigano povdarja uravnava spodnjega toka.

Na čelu peticije pa stoji: »Deželni zbor odobruje v celem obsegu izjavo, ki so jih podali zastopniki deželnega odbora o priliki, ko se je vršil od 8.—12. okt. 1907. komisijski obhod v pretresovanje načrtov za ureditev Soče (od Gorice do morja), Tera in spodnjega toka Idrije.«

To je hotel Pajer imeti pred vsem potrjeno — tega pa bi ne bili smeli privoliti slovenski poslanci, marveč bi bili morali zahtevati kratko peticijo z jasnim besedilom za uravnava celega toka Soče.

Se toliko bolj bi bili morali to zahtevati, ker je v odstavku pod 4), da »deželni odbor naj ukrene vse, kar treba, da se ureditev Soče in Tera, ki se smatra kot enotna naprava, konkretna kar najhitreje mogoče v posebnem zakonskem načrtu.« Kaj mislite, da bo deželni odbor »ureditev Soče in Tera, ki se smatra kot enotna naprava« tolnačil kaj drugače kakor pri komisiji 1907? Kaj še!

Napravljen je bil natančen načrt za regulacijo Soče v Furlaniji in za regulacijo Tera, vršil se je komisionelni obhod, sestavljen proračun. Lahi so si v deželnem zboru preskrbeli na to že, kar se jim je zdelo potrebno, dosegli so to z lahkoto, ker krepko drži zveza Pajerja z Gregorčičem — in na to seveda je hidravlični urad s svojim delom pri kraju.

Nadineženir Grünhut je še speljal erar v tožbo z gradiško občino radi nekili obrežnih zemljišč ob Soči; erar je izgubil pravdo, plača troške. — Grünhut je poklican v ministerstvo, katero je naznanilo nato: »Die hydrotechnische Expositur in Gradišca ist aufgelöst« — namesto da bi se bila ta ekspozitura preselila v Gore ter izvršila tam enako delo, kakor v Furlaniji.

niji, na kar bi se bil vršil jednat komisionelni ogled, bi se bil sestavljen proračun in v Ježelnem zboru sklenilo, kar treba. Tako pa se vse to, potrebno, ni zgodilo in se ne zgodi; gorenji tok so vtaknili v peticijo v deželni zboru le za pesek v oči Slovincem.

Dejstvo je to: da je za regulacijo Soče v nižini vse pripravljeno, za regulacijo v gorenjem toku pa nič.

Slovenski klerikalni poslanci pa so bili v seji 12. jan. 1910. tako »kumšni«, da so se dali kar tebi nič meni nič ujeti na laške linanice, namesto da bi bili prav ob tej priliki zaropotali ter povedali Lahom in vladi, kaj jim tiče! Tista peticija bi ne bila smela biti sprejeta.

Zato pa ni kriva le vlada in Lahi, da se je izvršilo opisano, ampak tudi slovenski klerikalni poslanci, ki so pustili Lahom in vladi prosto roko.

Naš državni poslanec Alojzij Štrekelj je bil stavljen po enem komisionelnem ogledu v Furlaniji v poslanski zbornici na Dunaju obsežno interpelacijo, v kateri je omenjal pripravljeno delo za regulacijo v nižini ter izrekel bojazen, da se bo reguliralo Sočo pač v nižini, ali da nič ne kaže na regulacijo v gorenjem toku. Rekli so mu v ministerstvih, da odgovorijo z dejanji!

No, sedaj pa imamo »dejanja«! . . .

O tej reči se ne sme molčati, ampak mora biti o njej govora v prihodnjem zasedanju deželnega zbora in v državnem zboru tudi treba znova povzdigniti besedo, kajti na tak način, kakoršen se je pokazal pri »regulaciji« Soče, se ne sme vršiti tista s tako slovitostjo napovedana gospodarska akcija vlade za našo deželo!!

Slovenski narodno gospodarski kongres v Ljubljani.

S sodelovanjem glavnih narodnogospodarskih ter osrednjih poljedelskih in obrtnih korporacij iz vseh avstrijskih slo-

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7
Gorici v I. nadst. na desno.

Upravništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7
v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase, plačati loco Gorica.

Oglasi in poslanice se računijo po Petit-vrstah, če tiskano 1-krat 6 vin., 2-krat 14 vin., 3-krat 12 vin., vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. Večje črke po prostoru. Reklame in spisi v uredniškem delu 30 vin. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

vanskih dežel priredi Slovansko narodnogospodarsko društvo dne 14. in 15. avg. 1910. v Ljubljani prvi slovanski narodnogospodarski kongres.

Ta kongres je prvi poskus zblizati avstrijsko Slovanstvo na gospodarskem polju ter ustvarjati organizacijski temelj k trajnemu gospodarskemu sodelovanju slovenskih narodov v Avstriji.

Ta kongres ima v prvi vrsti informativen značaj. Podatkovno pregled dosežanj razvoja posameznih slovanskih narodov v Avstriji v glavnih strokah njihovega delovanja, podati primerljive slike njihovega današnjega narodnogospodarskega stanja ter poudariti najvažnejše točke za bodoče delovanje s posebnimi ozirom na sodelovanje z ostalimi slovanskimi narodi.

A ljubljanski kongres se ne omeji samo na to gotovo velpomembno informativno nalogo. Ustvarjala se, bode na njem organizacijska podlaga za državne zveze slovanskih poljedelcev, obrtnikov in ev. tudi trgovcev, da bi tako skupni interesi slovanskega poljedelstva, obrtništv in trgovstva izdatneje mogli biti varovani v širšem okvirju državne, a slovanske organizacije.

Trdno se nadejamo, da prvi slovanski narodnogospodarski kongres bode temelj skupnemu gospodarskemu delu avstrijskih Slovanov.

Na kongresu bodo odlični slovanski narodnogospodarski strokovnjaki podajali referate.

Kongres bo odprt dne 14. avgusta ob 9. uri popoldne v Narodnem Domu v Ljubljani. Popoldne ob 3. uri bodo posvetovalne seje, in sicer: vseobčna narodnogospodarska, poljedelska, obrtna in trgovinska. V ponedeljek, 15. avgusta, ob 1/9. uri se bo vršila proklamacijska kongresna seja.

Ako še ima vsem slovanskim narodom dandanes prirojeni čut slovanske vzajemnosti uresničiti, je potrebno, da bode ljubljanski kongres kot temelj pozitivne akcije za skupno delovanje slovanskih

Kapitan Hatteras

ali

Angleži na severnem tečaju.

Francoski spisal Jules Verne. — Prevel O. I.

(Dalje.)

»Brez dvoma, a vendar se človek po pravici čudi eskimski južini. Tako je gospod Ivan Ross vedno strmел nad požrešnostjo svojih vodnikov, ko je na otoku Boothia prezimoval; on pripoveduje, da sta nekoč požrla dva človeka, razumete, dva, v enem pol dnevu četrta bisona; meso sta razrezala v pasove in jih kar tako požirala v svoje žrelo; kar ni šlo v usta, sta pa pod nosom odrezala in drug drugemu dajala. Ali pa je požrešnežema meso viselo do tal in sta ga tako počasi požirala kakor boa vola in so kakor ta po dolgem ležala na tleh.«

»Fej!« se zgraža Bell, »ostudni požrešneži!«

»Vsak južina po svoje,« odvrne filozofično Amerikane.

»Da, to je dobro!« pritrdi doktor.

»Ker je potreba hraniti se dobro v tej širini, se ne čudim več, da se v »rticah severnih potovavcev vedno govori o južinah,« Altamont.

»Prav sodite,« odvrne doktor, »jaz sem isto opazil; to ne prihaja samo od tod, ker je treba obilne hrane, marveč tudi, ker si jo je pogosto težko preskrbeti. Zato se ne prestopa na to misli in dosledno vedno o tem govori!«

»Vendar, če se prav spominjam,« reče Altamont »kmetje v Norvegiji, v nje najmrzlejših pokrajinah ne potrebujejo tako močne hrane; malo mleka, jaje, kruha iz

brezovega lubja, včasih losos, mesa pravzaprav pa nikoli; in vendar so hrusti trdne in krepke narave.«

»To je pa stvar organizacije, o kateri pa ne maram izreči svoje sodbe,« odvrne doktor. »Vendar pa mislim, če bi se Norvežani preselili v Groenlandijo, bi že drugi ali tretji rod pričel hraniti se po groenlandskem načinu. In mi sami, prijatelji moji, bi začeli eskimsko živeti, da ne rečem prav požrešno, če bi ostali na tej presrečni zemlji.«

»Gospod Clawbonny, mene kar lakota napada pri takem govorjenju,« de Bell.

»To pa ne,« odvrne Altamont, »to bi me prej pripravilo ob tek in mi vzbudilo stud pred tulenjskim mesom. E, meni se zdi, da to lahko poskusimo. Ali se motim ali pa vidim tu doli na ledu stegneno meso, ki se mi zdi živa.«

»To je mrož!« vzklikne doktor; »tiho naprej!«

In res se je razveseljevala jako velika dvoživka dve sto yardov proč od lovcev; radostno se je stegovala in zvijala ob bledeh solčnih žarkih.

Vsi trije lovci se razdele, da živali takorekoč odrežejo pot nazaj v svoje pribežališče; tako se ji približajo za nekaj sežnjev in skrivaje se za grudami vsi hkrati ustrelje. Mrož se obrne, razbija po ledu in hoče ubežati; toda Altamont ga zadene s sekuro in mu odseka hrbtno plavuti. Mrož se obupno brani, a novi strel ga končajo in obstane stegnjen na ledeni površini, ki jo je pordečil s svojo krvjo.

Žival je bila jako lepe pasti; od gobca do konca repu je merila do petnajst črvljev in gotovo bi bila dala več sodčkov olja. Doktor odreže najlepše in najokusnejše kose mesa in prepusti ostalega mroža par krokarjem, ki so se ob tem času že zibali v zraku.

Noč se je bližala in jeli so misliti na vrnitev k Trdnjavi Previdnosti. Nebo je bilo popolnoma čisto in predno so se prikazali lunini žarki; se je že blesketalo v veličastnem zvezdnem svitu.

Pojdimo torej,« de doktor, »pozno je že, splošno naš lov ni bil ravno srečen; toda če nese lovec le nekaj za večerjo domov, že nima več pravice pritožiti se. Samo glejmo, da uberejo najkrajšo pot in da se ne izgubimo; vodnice na potu naj nam bodo zvezde.«

V krajih pa, kjer se severnica lesketa potniku ravno nad temenom, jo je težko imeti za vodnico; kajti če je severnica ravno na vrhu nebesnega oboka, se tudi druge glavne točke ne dajo laliko določiti; k sreči je doktorju prišla na pomoč luna in druga velika ozvezdja, da se je po njih ravnil na potu.

Pa si okajša pot, sklene doktor, ogniti se vsem zaredam obrežja in jo mahitati po suhem; bilo je bolj naravnost, a manj varno; zato je mala četica v par urah tudi popolnoma zašla.

Preresetavali so vprašanje, naj li prenoče v koči iz ledu, in počakajo drugega dne, da se zopet spoznajo in če se magari vrnejo nazaj k obrežju; a doktor se je bal, da bi se Hatteras in Johnson preveč vzneimrila in je le sili, da so šli dalje.

»Duk nas popelje,« jim reče, »Duk se ne more zmotiti, njegov nagon nam služi kot kompas in kot zvezda. Le kar za njim pojdimo!«

Duk je korakal naprej in drugi so se prepustili njegovemu dobremu nosu. In prav so imeli; kmalu so se zapazili iz dallave na obzorju bleski, ki ga ni bilo mogoče zamenjati z zvezdo.

(Dalje pride.)

narodov na gospodarskem potju, zbirali-
šče vseh resnomislečih činiteljev.

Vabimo torej vsa interesovana slo-
vansko javnost za dne 14. in 15. avgusta
v Ljubljano, kjer se bo vršil istočasno
kongres slovenskih gusilcev, katerega
glavni in vsopredni točki bo lahko
vsak udeleženec prisostvoval.

Prijave k kongresu sprejema ter vse
potrebne informacije daje Slovenska
společnost narodohospodarska, Dunaj 1.,
Wipplingerstrasse 22.

Na Dunaju, meseca avgusta 1910.
Predsednik: dr. Jan Lenoch, Dunaj. Pod-
predsedniki: Ivan Hribar, Ljubljana; dr.
Vaclav Sileny, Brno; Matko Mandič, Trst.
Zapisnikarja: dr. Kusak in Guth, Dunaj.
Blagajnik: dr. Belar, Dunaj. Člani odbora:
Ivančević, Tesenice, dr. Kramar, Lipštar,
dr. Markov, Lvov, prof. Pihuljak, Cerno-
vice, dr. Ploj, Dunaj, Povše, Ljubljana, dr.
Slama, Brno, Stanek, Želetava, Berka,
Praga, Bouchal, Dunaj, dr. Drozda, Du-
naj, Gabršček, Gorica, Špitalsky, Dunaj in
Votruba, Praga. Namestniki: Švejk, Sve-
ta Katarina, Špitalsky, Dunaj, Pirka, Du-
naj, Kaderavek, Dunaj, Izak, Dunaj, Žila-
vy, Dunaj. Preglednika: dr. Krek, Ljublja-
na in Poslušny, Dunaj.

DOPISI.

Iz tolminskega okraja.

Iz Tolmina. — Tem potom se zahva-
ljujemo vsem udeležencem pri pogrebu
ranjkega Ivana Rutarja iz Zatočina, ki
je v dobi 47 let, zapustil 7 malih otrok
in vdovo, nenadoma umrl v Tolminu. Po-
sebnost zahvalo izrekamo g. Josipu pl. Pre-
mersteinu, znanec, prijatelj in urad-
nikom za sočutje in za spremstvo. — Za-
hvaljujoči ostali.

Iz goriške okolice.

Iz Šempasa. — Pretéklo je dokaj trü-
dapolnih dni, odkar nas je vabil naš kle-
rikalni svetnik na politični boji. Po vsej
pravici mu moramo priznati njegovo sve-
to potrpežljivost, da nas ni zadela v tem
času še hujša kazen namreč dokazilo
brezverstva. Naš dopisnik se je ravnal po
božji potrpežljivosti, ki grešnike čaka in
vabi k pokori, — posebno pa nas, šempa-
ske cerkvene pevce.

V »Gorici« dne 2. julija št. 52, opisuje
dopisnik lep manifestačni shod z veselico
v Batujah, in graja klaverno liberalno ve-
selico na Vogerskem in udeležbo šempa-
skih cerkvenih pevcev. Pred vsem moram
omeniti, da je naš gospod dopisnik slabo
poučen o vogerskem bralnem društvu, ka-
tero imenuje liberalno brezversko druš-
vo. Čuditi se moramo vogerskemu druš-
tvu in njihovi potrpežljivosti, da se ne po-
stavi proti svojemu obrekovalcu.

Meseca junija je imelo šempasko
bralno društvo veselico, na katero je bilo
povabljenih več sosednih društev, med
njimi tudi vogersko. Približno mesec po-
tem je priredilo tudi vogersko društvo
svojo veselico, pri kateri pa ni bilo tako
klaverno, kakor opisuje naš dopisnik. —
Veselica, pri kateri je sodelovalo tudi
šempasko društvo se je zelo dobro spo-
nesla. Nadalje se naš dopisnik zaletuje v
nas, češ da se nismo udeležili shoda v
Batujah. Mi nismo prijeli nobenega vabila,
in brez posebnega dovoljenja se mi kot
brezverci ne drznemo približati tako
svetim shodom, hojimo se, da bi se nam
godilo kakor evangelskemu gostu na že-
nitini, katerega so zvezali in vrgli v te-
mo, ker ni bil povabljen in ni bil svatov-
sko obločen. Čutimo se revne cestinarje
nasproti farizejem, kateri lahko in pono-
sno zaklicete: »O Bog, zahvalimo te, da
nismo taki kakor šempaski cerkveni pev-
ci.« Priporočamo se pa našemu svetemu
dopisniku, da nam sporoči in navede, one
pevce izmed nas, ki so častne izjeme in
kateri imajo velik aplv pri vas. Mi se jim
homo priporočili v priprošnjo, da nas ne
doseže, sramotna kazen — klerikalna me-
tla. V svetem pismu stoji pisano, da se je
prikazal Bog Abrahamu v podobi angelja
in naznanil pogin Sodome in Gomore. Na
priprošnjo očaka je blagovolil Bog priza-
nesti me ma, ako se dobi izven Lotove
družine le sedem pravičnikov; ker pa še teh
ni bilo, je sledil pogin mestoma. O tem

slučaju smo vendar mi veliko na boljšem!
V naši sredi so častne izjeme, in radi teh
častnih izjem nam bo odpusteno — kaj
ne!

Naši nasprotniki se ne ravna po
krščanski nauku: ljubi svojega bližnje-
ga kakor sebe! Tako se obnaša-
jo naši klerikalci v svoji veri, mi smo pa
vendar kar smo: klerikalna vera ni za
nas in bodi direktno povedano, mi nismo
klerikalne vere, mi smo Kristusove vere,
zakaj naši klerikalci nam nosijo slabo sve-
tilko. Pred par leti si je upal
sedaj omeniti klerikalec trditi, da izhaja
človek iz opice. Mi smo pa drugje, rav-
no nasprotnega mišljenja, da lahko postane
človek klerikalna opica. Za vselej bodi
vam povedano, da ostanemo mi pri svo-
jem prepričanju, kakor hrast, kateri se ne
vpogne v najhujšem viharju, naj se nam
še tako grozi s klerikalno metlo ali pa naj
se nam podvoji ali početvori našo mastno
plačo za cerkveno petje. Opozorim pa
našega dopisnika, naj se vmiže na duši in
telesu, predno pobere kamen in ga vrže
v šempaske cerkvene pevce. Takih in
enakih očitanih je zmožen le klerikalni ko-
ristolovec, kateri v resnici posnema za
majhen grizljaj — opico. Ker smo pa mi
zanimeni napadeni opozorim dopisnika, naj
dokaže podatke temeljito v najkrajšem
času, če ne se ga smatra za največjega
hudobneža.

Ud pevskega zboru v Šempasu.

Iz ajdovskega okraja.

Iz Ribemberga 7. avgusta 1910. —
Celo ko naleti sovražnik na ranjence svo-
jega nasprotnika v vojnem času, jim ima
v mislu reciprocitetnih pogodb vseh ci-
vilizovanih držav celega sveta poskrbeti
stanu primerno hrano, zdravniško pomoč
itd. ter mora sploh človeško ž njimi rav-
nati kakor z lastnimi brati. — Tudi mi, ko
smo videli župana Pavlica ležečega —
težko ranjenega smo se spomnili na člo-
vekoljubnost in nismo — dasi bi lahko o-
pravili — komentirali njihove obsodbe.
Sedaj pa pride »P. L.«, koji vidi v lastni
senci volka ter naglaša, da je postal Pav-
lica žrtev svojih najhujših nasprotnikov,
kar pa ne odgovarja resnici, kajti Pavlica
je postal žrtev lastne neprevidnosti.

»P. L.« in sestra »Gorica« sta že na
odprta pisma in poslana gosp. V. Cigoja
v letu 1908. pozivljala slednjega, naj toži
Pavlico, ako hoče veljati za moža, druga-
če bode ostal »čencili — čenča«. No, sedaj
bode ta dva resnicoljubna lista gotovo
priznala g. Cigoja za »moža! Imel sem
namreč priliko razgovarjati se tozadevno
z gosp. Cigojem ter mu celo svetoval, naj
napravi kaj ovdob zoper župana Pavli-
co, a v dobil sem odgovor: »Sem sicer po-
stavljen nasprotnik župana ali nikdar tak
sovražnik, da bi se radi tega hotel nad
njim maščevati. Kommt Zeit kommt
Rat!«

Glede vnaemdanja cestnih robov
mi je rekel: »tako je in ostane kot pri-
bita, da je sklenil župan Pavlica, dne
15. nov. 1903. s podjetjem Madile & Co.
pogodbo, glasom koje dovoljuje on v
lastnem imenu uporabo cestnih robov
proti letni odškodnini v znesku K 30.—
ter da je dobil na dan pogodbe plačeno
najemnino do 31. dec. 1904. anticipatno.«
Opomnil mi je še, da je bil Pavlica istoča-
sno tajnik cestnega odbora za ajdovski
kraj in je ob enem opravljal tudi pošte
predsednika, vsled bolehanja in poznejše
smrti gosp. Trpina iz sv. Križa.

Kar omenja »P. L.«, da je dal Pavlica
tvrdki M. & Co. v najem svoje zemljišče
za magazin in omenja pri tem celo neko
pismo z dne 3. nov. 1903, nima s cestni-
mi robovi ničesar opraviti. Pavlica naj
pazljivo čita ono pismo in gotovo bo spo-
znal pisavo in pisca istega.

Ostalo najemnino cestnih robov, svo-
jega zemljišča za magazin itd. v znesku
K. 455.— je dobil Pavlica od podjetja dne
23. marca 1906.

To so gola dejstva, kojih niti Pavlica
niti tvrdka Madile & Co. ne morejo ovre-
či. Ako pa misli Pavlica drugače, naj le
poskusi, kajti dokazila so na varnem.

Mi bi se ne bili bavili s Pavlico, ka-
teri leži moralčno popolnoma vničen tu,
ako bi nas ne bi izzval »P. L.« zatoraj pri-
čakujemo od »P. L.«, da priobči v svoji
prvi številki zahvalo Jožeta Pavlice, ker

smo v svesti, da bodo tem potom vlovili
kakega novega naročnika ali vsaj razpro-
dali nekoliko številke iste izdaje več.

Resnicoljub.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Velikanski diradaj v senožeških kata-
kombah v nedeljo dne 14. avgusta 1910. v
prijemnem skladu družbe sv. Cirila
in Metoda. Godba, ples, petje. Paviljon,
pivo, raznovrstna vina, mrzla jedila, slad-
ščice, kavarna, panorama, muzej. Srečo-
lov 300 dobikov, korijandoli, konfeti, ser-
pentine, krošnjariji itd. itd. Vrši se ob vsa-
kem vremenu! — Podružnica sv. C. in M.
za Senožče in okolico.

Domače vesti.

Učiteljska premeščenja in imenovanja
v sežanskem okraju. — C. kr. okrajni šol.
svet v Sežani je v seji dne 20. julija t. l.
premesil vsled prošnje odnosno iz služ-
benih ozirav sledeče učitelje: Josipa Ma-
carola iz Nabrežine v Tomaževico, Jos.
Mahorčiča iz Stomaža v Lipo, Josipa
Rustjo iz Komna v Mavhinje, Stanislava
Vičiča iz Mavhinj v Stomaž, Valentina
Terčegna iz Orleka v Volčjigrad, Silvestra
Zaharijo iz Povirja v Orlek, Marijo Faki-
novno iz Kostanjevice v Šempolaj, Jožefo
Gasparijevo iz Repentabra v Kostanjevi-
co in Antonijo Terpinovo iz Šempolaja v
Repentabor.

Na novo se je imenovalo sledeče uč-
teljske kandidate: Jožefa Černetiča Koper
v Komen, Vincenca Fakina Škrbina v Na-
brežino in Frana Šuko Komen v Povir.

Minister javnih del Ritt je dospel 5.
t. m. dopoldne iz Trsta v Bohinjsko Bi-
strico, kjer ga je na kolodvoru pozdravil
c. kr. okrajni glavar Župnek iz Radovljic.
Minister se je nastavl v grand-hotelu
»Triglave«, in sicer v dependenci »Bogu-
mila«. Opoldne je sprejel minister obisk
okrajnega glavarja in zastopnika »Dežel-
ne zveze za tujski promet« dr. Krisperja.
Informiral se je obširno o razmerah tuj-
skega prometa na Kranjskem in razgo-
varjal o različnih ukrepih, s katerimi bi
se zamogel povzdigniti tujski promet. Mi-
nister, ki bo bival nekaj časa v Bohinju,
namerava napraviti celo vrsto izletov.

Dr. Stepančič — klerikalec. — Sobo-
tna »Gorica« je povedala v svojem uvod-
niku »Kobilice in Gabrščekova »Soča«
med drugim tudi to, da se mi motimo, ako
vštevamo kraškega poslanca med kleri-
kalec, da se ta čuti žaljenega, ako mu re-
čemo klerikalec in da mu je vera preveč
sveta, da bi jo utegnil zlorabiti v druge
namene. Nato dokazuje »Gorica« v dol-
goveznih stavkih, kako je dr. Stepančič
v resnici veren. To dokazovanje bi lahko
popolnoma odpadlo, saj je rekel sam dr.
Sušteršič v spomladu l. 1907. v Vodmatu
pri Ljubljani na nekem shodu: »Mi ne pre-
iskujemo, če je kdo veren. To naj vsak
opravi s svojo vestjo!« in dr. Breclj se
je izrazil na novemberškem shodu v Cen-
tralu l. 1907. o priliki prekrstitve klerikal-
ne stranke v »Slov. ljudsko stranko« pri-
bližno enako: »...a politične stranke ni
naloga zasledovati, nadzorovati in ocen-
jevati, kako kdo vrši svoje verske dolžno-
sti!« Dejstvo je, da se je v dosego izvo-
litve dr. Stepančiča deželnim poslancem
ravno tako izrabljalo vero in cerkev, ka-
kor za kakega drugega klerikalnega kan-
didata. Najboljši njegovi agitatorji so bili
duhovniki na prižnici. Sicer je pisal »Pr.
List« št. 15. z dne 15. aprila 1909. v uvod-
nem članku: da so še drugi nauki, ki ne
spadajo v cerkev, n. pr. o državi, deželi,
občini, o volitvah itd. Vkljub temu pa-
metnemu nazoru »Prim. Lista« so se vr-
šili po vseh kraških cerkvah pravcati po-
litični shodi v prilog kandidatu dr. Ste-
pančiču. Izvoljen je bil na klerikalnem
programu in vsled zlorabe vere. Vstopil
je v klub poslancev one politične stranke,
katero je nazival sam dr. Gregorčič —
menda je bilo ob času prvega spora z no-
vostrujarji — klerikalno stranko. Torej
vkljub vsemu temu bi ne smeli šteti dr.
Stepančiča med klerikale! Duhovniki so
se borili zanj, njegovo ime je bilo imeno-
vano v cerkvi raz prižnico, v deželni
zbornici je sledil čez drn in strn dr. Gre-
gorčiču in vendar — dr. Stepančič ni kle-
rikalec in se čuti celo razžaljenega, če se
mu reče, da je klerikalec. Tega mi ne ra-

zumemo, zato pa ostajamo pri svoji pa-
metnejši in naravnejši razlagi in deduk-
ciji, da je klerikalec.

Pride še. — Tako beremo na kobeu
vsakega članka v »Gorici« o »kobilicah
in Gabrščekovi »Soči«. Ni čuda, da se da
raztegniti take članke skoraj v neskon-
čnost, ako se v članke vpletajo životopisi
in mladeniški nazori sedanjih klerikalnih
poslancev. Tako je »Gorica« posvetila v
sobotnem članku celih 127 vrst dr. Ste-
pančiču. Zdi se, kakor da bi bil zakrivil
dr. Stepančič članek v »Slovenca« št.
58 z dne 11. marca 1893. lansko nezgodo
na Krasu v obliki kobilice. Druge zveze ne
moremo dobiti. Kar je torej zakrivil dr.
Stepančič l. 1893. s svojim člankom, lahko
sedaj popravi »Gorica« s svojimi dolgimi
uvodnimi članki in uverjeni smo, da bodo
izhajali v »Gorici« še vedno članki o kra-
ških kobilicah, ko ne bo na Krasu nobene
kobilice več. Cesar niso mogli storiti ne
vlada, ne dežela, ne občina, to se bo po-
srečilo »Gorici«. Vse kobilice bodo poč-
kale in to bo zasluga »Gorice« in njenih
člankov. Tudi dobro delo!

Potrđitev ljubljanskega župana. —
Sobotni »Slovenec« se je zagnal pod tem
naslovom v »Sočo« in piše dobesedno tak-
o: »Goriška »Soča« zopet čveka o tem,
da cesar do sedaj še ni potrđil izvolitve
župana Hribarja ter piše: »Govori se, da
ga tudi ne bo in to na nasvet barona
Schwarza in slovenskih kranjskih kleri-
kalcev.« To je zopet ena tistih liberalnih
triamij, ki so jih rodili vroči poletni dnevi.
V »Slovenca« smo o tem že odločno zav-
zeli stališče za potrđitev župana Hribarja,
ker spoštujemo občinsko avtonomijo in
ker liberalcem župana Hribarja od srca
privoščimo. Tudi na merodajnih mestih so
vodilne osebe naše stranke zahtevale po-
trđitev župana Hribarja. — Tako »Slo-
venec«. Slavno uredništvo ljubljanskega
»Slovenca« nam ne sme šteti nikakor v
zlo, da tega ne verjamemo. Kar je preveč,
je le preveč! Mi poznamo kranjske kleri-
kalec, klerikalnega samozatajevanja, kle-
rikalne koncilijantnosti napram kranjskim
naprednjakom in posebno napram županu
Hribarju pa ne poznamo in to radi tega,
ker ne eksistira.

**Izvolitev ljubljanskega župana Hribar-
ja ni potrjena.** — »Slov. Narod« poroča,
da so vesti, ki so krožile po listih o nepo-
trđitvi Hribarjevi ljubljanskim županom
resnične. Najvišja odločba v tem oziru se
ima oficijalno razglasiti še ta mesec. Na
dan razglasitve bo v Ljubljani vse polno
orožništva. Baron Schwarz bi zelo rad
imel kako revolucijo v Ljubljani. Schwarz
misli razpustiti mestni občinski svet, ka-
mor pride potem vladni komisar. Lepi sa-
dovi vladne in klerikalne politike.

»Slovenčeve« denunciacije znajo po-
stati pri vsej svoji smešnosti vendarle za
Slovence resne. Vsaj toliko bo »Slovenec«
dosegel, da bo v najvišjih krogih sloven-
ski narod zapisan kot »veleizdajski«. Ču-
je se, da nameravajo vsi prizadeti hel-
grajski izletniki »Slovenca« tožiti. »Slo-
venčeve« denunciacije so brezdvomno
insecurirane v sporazumu z deželno vlado.
Razni špicelni skušajo od posameznih o-
seb v Ljubljani izvabiti tozadevne izjave.
Ni torej izključeno, da bi ne doživel v do-
glednem času senzacije: slovenski »vele-
izdajski proces!« Slava »Slovenca«!

**Protestni shod N. D. O. radi prepo-
vedanega izleta v Pulj.** — V nedeljo se je
vršil v Trstu v Narodnem domu impozan-
ten protestni shod slovenskih delavcev.
Ljudstvo je bilo razkačeno. Veselilo se je
na izlet v Pulj in prišlo so vojaške oblasti
in prepovedale so izlet. 2000 listkov je bi-
lo že prodano. Govorniki so vsem govo-
rili iz srca, ko so napadali prave krivce,
posebno govor dr. Mandiča je kar elek-
trizoval navzoče. Sklenilo se je oistro re-
solucijo. Po shodu je bila mala demonstra-
cija po mestu brez posledice.

Čuki v Šturjah. — Za to »čukarsko«
slavnost se bi mi prav nič ne zmenili in je
niti ne bi omenili; toda ker so klerikalci
tako ljubeznjivi, da vtaknejo svoj nos v
vsako sokolsko slavnost, bodi tudi nam
dovoljeno par opazk. Sine ira et studio.
Vsako leto ob tem času izletajo čuki na
— Kranjsko. Lansko leto so bili v Logu,
letos so šli v Šturje. Čuki spadajo ob go-
tovem poletnem času, da ne rečemo rav-
no v pasjih dneh, med ptice — selivke.
Priprave za ta izlet in agitacije za veliko
udeležbo so se vršile po raznih cerkvah,
v Šturjah, v Vel. Žabljah itd. V Vel. Žab-

ljah je premočil kapucin celo stare ženice, da so romale v Šturje po »orlovske« od-pustke. V vlakcu je bilo vse živo. »Orli« so si dajali korajžje. Na postaji Kamnje so pa utihnili, slišali so namreč, da je nekdo omenil »Sokola«. Skozi Ajdovščino so ko-rakali, zmineli se ni zanje nihče. V Šturjah je bilo napovedano kosilo za 600 oseb, ta-ko so nas informirali, da došlo, pa je pa samo 130. Kranjska in posebno Vipavska je sedaj rešena! Drugo leto pridejo na vrsto menda Zapuže, rojstni kraj dr. Bre-celj-na.

Pretep. — V predzadnji številki je objavila »Soča« dopis iz Avč, v katerim je kritikoval dopisnik cerkveni shod Nad Avčem in tudi povedal, da tvori konec te-ga shoda vedno pretep. In res! V nedeljo zvečer se je opazilo štiri može, ki so no-sili v nosilnici — žrtev cerkvenega praz-nika Nad Avčem. Lansko leto ob istem ča-su se je izvršil uboj. Letos je zopet eden ves porezan po prsih. Pristavljamo, da so Avče zelo klerikalna občina in da se raz-mere niso prav nič izpremenile, daš ob-stoja tam že delj časa kat. izobraže-va lno društvo.

C. M. Vuga, kurat v Podgori, ne po-zna več pravega evangelija. V vsako pri-digo vtikava edino le naprednjake in so-cijaliste. Ljudstvo zahaja v cerkev, da sli-si božjo besedo; zabavljice na naprednja-ke in na socialiste lahko sliši v vsaki kle-rikalni oštariji, ni mu treba hoditi v cer-kev poslušat jih in ima vsaj to udobnost, da se lahko brani. C. M. Vuga je hud pe-telin in prišel bo čas, ko si ga nekoliko bližje ogledamo.

Iz Solkana smo dobili dopis v vezani besedi. Hudomušno nam pripoveduje do-pisnik-pesnik, kake nasprotnike vidi sol-kanski kaplan v Solkanu, namreč najprej Čitalnico, potem »Sokola«, potem »Po-družnico družbe«, med tem ko rešuje na njegovi strani samo »izobraževalno društvo« vero. To je seveda v resnici majhen odpor proti združenim sovragom. Ustanov-ila se je torej v Solkanu »Slovenska Straža«, na katero se še najbolj rima — blamaža.

Dijaška veselica. — V ponedeljek 15. avgusta priredi goriški dijaški pevski kvartet pod pokroviteljstvom obeh C. M. podružnic v Prvačini popoldansko ve-selico z lepim vspehom. Peto se bode tudi sl. občinstvu priljubljeno spevoigro. Ker je takih dijaških nastopov v naši lepi okolici le malo, pričakuje se mnogobrojne udeležbe iz mesta in okolice. Začetek to-čno ob 5. uri, po prihodu vlakov. Cene sedežem I. vrste 1 K; II. vrste 70 v; stoji-sče 40 v. Čisti dobiček je namenjen C. M. ohranbnemu skladu. Vsporeda se bo do-bilo pri blagajni.

Dva kočijaža sta trčila skupaj snoči okrog 11. ure na tekašcu Jos. Verdija, namreč Josip Ušaj, voz. št. 48 in Josip Toplikar, voz. številka 43. Kočiji sta pokvarjeni, pa tudi oba izvoščeka so mo-rali pripeljati v bolnišnico, da so jih obve-zali, ker sta se pri padcu ranila na glavi.

Cerkveni shod Marjše Sneznice Nad Avčem. — Na drugi inštitu smo že ne-kaj povedali o tej stvari. Kakor vsako le-to, je tudi letošnji shod v nedeljo zahteval svojo žrtev. Podkrasnik Mihael iz Levpe št. 45 je dobil v pretepu 6 globokih ran v desno rame. Pripeljali so ga v goriško bolnišnico. Stanje njegovo ni nevarno in danes mu je že bolje.

Padeč. — 11 letni učenec Ivan Bo-škin, stanujoč v ulici kmetijske šole, je pa-del s skednja in si zlomil levo roko. — Pripeljali so ga v bolnišnico usmiljenih bratov.

Najdeno. — V občini St. Maver se je našlo blizu Pevnice v senci en velik pa-keš kart in sicer zemljiških kart, pobotnic, računov itd. Kdor je to izgubil, naj se obr-ne na št. 46 v St. Mavru.

Objava c. kr. avst. drž. železnice. — Na željo nekaterih naročnikov telefona, se uvede na sledečih postajah telefonično prijavljanje prispelega blaga in sicer: Trst c. kr. drž. žel., Trst - Prosta Luka c. kr. drž. žel., Trst - Cesno skladišče, Trst - Škedenj, Trst - Sv. Sava, Buzet, Pazin, Rovinj, Pula, Koper, Portorose (telefonska centrala Piran), Poreč, Opčine drž. žel., Červinjan, Gorica drž. žel. Ljub-ljana drž. žel. in Tržič. Velika prednost te novosti, ki se je povsod dobro obnesla, obstoja v tem, da se po prihodu pošiljave stranka telefonično obvesti, ter zamore

blago takoj dvigniti. Za dvigovanje takih pošiljav se služijo listine za prijavljanje pošiljatev, katere mora stranka sama iz-polniti. Te listine se dajo v sešitkih po 100 kosov, vsak kos po 6 vinarjev, pri do-tičnih postajnih blagajnah. Naročniki tele-fonov, ki želijo prijavljanje prispelnega blaga potom telefona, naj to naznanijo c. kr. ravateljstvu državnih železnic v Tr-stu. Strankam je dovoljeno rabiti telefone za taka prijavljanja, v kolikor to dopušča služba proti pristojbini 20 vinarjev za 3 minutni pogovor.

Prvo češko društvo Kautsky v Go-rici. — Jutri dne 10. t. m. se bo vršila prva predstava pri zlatem Jeleni. Vspored je velezanimiv. Produkcije se bodo tikale magije, magnetizma itd. Dreserka golo-bov. Joungleur. Dva ekvilibrista. Začetek ob 9. uri zvečer.

Sl. občinstvo opozarjamo na to pred-stavo.

Ponudbeni razpis. — Vrhstavnbe zgradbe C. kr. državno - železniško ravateljstvo v Trstu odda v postaji Je-senice zgradbo dvonadstropnih personal-nih hiš in sicer za pavšalne zneske ali za iz treh hiš s 36 stanovanji obstoječo sku-pino ali pa za iz 4 hiš s 48 stanovanji ob-stoječo skupino. Podrobni podatki o pre-pni ponudb, roka za vlaganje itd. »raz-vidni iz časopisov »Laibacher Zeitung«, »Osservatore Triestino«, »Österr. Zen-tralanzeiger« in »das öffentliche Lief-erungswesen« in »Österr. Wochenschrift für den öffentlichen Bandienst« od 8. t. m. Pojasnila daje tudi oddelek III. c. kr. dr-žavno-železniškega ravateljstva v Trstu in c. kr. železnico-vzdrževalna sekcija na Jesenicah.

Listnica upravnistva. — G. A. Krušič, Pulj. Z zadnjim zneskom K 5. — je plača-no do 2. nov. t. l. — Pozdrav!

Sokolski vestnik.

»Celjski sokolski zlet dne 14. avgusta 1910. Manifestirajmo z velikansko udelež-bo, da čutimo z dragimi nam brati na Šta-jerskem, ki blijejo v eni najvažnejših po-stojank — v Celju — najljubejši boj z lani-čarji lastne nam grude. Dostojna manife-stacija slovenske in slovanske misli naj bode ta najpomembnejša slavnost, ki jo je priredilo slovensko sokolstvo!«

Telovadno društvo goriški »Sokol« naznanja, da se vrši izredni občni zbor v četrtek dne 11. avgusta t. l. ob 8. uri zvečer v društveni telovadnici v ulici sv. Ivana št. 7. Na dnevnem redu je: 1. Volitev podskarost in slučajnosti. Za polnoštevilno udeležbo vabi odbor.

Žveza narodnih društev.

Opekarsko - brajno društvo v Buko-vici priredi dne 21. t. m. svojo prvo vese-lico. Lansko nameravano veselico je one-mogočil dež. Društvo se tem potom obra-ča na vsa ona društva, katerim so bile poslane okrožnice s pozivom za sodelova-nje in za udeležbo, s prošnjo, naj bi bla-govolila odgovoriti na dotične okrožnice še ta teden, to pa radi sestave vspehoda. V pored se objavi pravočasno. Veselica se bo vršila na prostorih g. Jožefa Keber.

K razviti zastave bralnega pevske-ga društva »Ladija« v Devinu se oglašajo pridno bratska društva. K že omenjenim šestim društvom (iz Opatjegasela, Mav-linj, Sesljana, Tržiča in iz Gorice) pride-jo še »Adrija« iz Barkovelj, »Velesin« iz Škedenja in »Hajdrih« iz Proseka. Vspore-di se razposiljeva koncem tega tedna. Po vseh teh pripravah soditi, obeta biti v De-vinu dne 21. t. m. lepo in veličastno na-rodno slavlje, ki bo mnogo pripomoglo v ukrepitev naše narodne pozicije v obme-jnem Devinu.

Goriška kolesarska zveza.

Kolesarsko društvo »Miren« v Mirnu naznanja izid dirke Gorica - Miren, ki je bila preteklo nedeljo. Dirka juniorjev: I. je došel Semolič iz Opatjegasela, kateri je dirjal za dr. »Danica« in rabil 6 min. 2 sek. II. je došel Paljavic iz St. Florjana, kateri je dirkal za dr. »Danica« in rabil 6 min 8 sek. III. je došel Mozetič iz Solka-na, kateri je dirkal za dr. Solkan in rabil 6 min. 14 sek. V maksimalnem času so

prišli Zbogar (»Gorica«), Mežek (»Danic-a«), Srebrnič (»Solkan«), Humar (»Vr-tojba«), Lavrenčič (»Danica«), Prletič (»Danica«), Pahor (»Miren«), Mihelj (»Vr-tojba«). Davilo, ki je bilo samo eno za dir-ko hitrosti je dobil Sinigoj, ki je dirkal za dr. »Gorica«. Darila polžev dirke so do-bili sledeči: I. darilo Sinigoj, dirkal za dr. »Gorica«, II. darilo Vidmar, dirkal za dr. »Danica«, III. darilo Terpin, dirkal za dr. »Solkan«.

Kolesarsko društvo »Danica« v Gorici naznanja, da priredi celodnevni izlet v nedeljo dne 14. t. m. v Italijo. Odhod iz Gorice z državno železnico ob 6 uri zjut-raj do Sv. Lucije, potem s kolesi skozi Tolmin, Kobarid v Čedad in na Krmin na-zaj. Opozarja se vse gg. člane, kateri še nimajo legitimacije, da si priškrbijo slike in obrnejo do predsednika Fran Batjela v Gorici, Stolna ulica št. 3., ki koj napravi potrebne legitimacije. Ali pa naj slike s seboj na izlet prinese. Izlet se vrši ob vsa-kem vremenu.

Politični pregled.

Dogodki na Španskem. — V nedeljo se je imel vršiti v San Sebastianu veli-kanski protestni shod združen z demon-stracijo proti španski vladi. Z velikanskim številom so hoteli dokazati klerikalci, da stoji še vedno špansko ljudstvo na strani papeža in da se lahko zanese Vatikan v svoji borbi s špansko vlado na severne provincije. Organizator nameravane de-monstracije je bil senator Urquijo, duhov-ništvo je dalo na razpolago vse svoje mo-či in klerikalni listi so pisali revolucijo-narni jezik, pravili, kako trpi papež pod brezsrčnostjo španske vlade, kako pre-ca-ka solze, katere mu treba sedaj posušiti. Toda klerikalci so napravili račun brez krčmarja in ta je bil Canalejas, čutil se je v pravici, za sabo je imel večino parla-menta, minis - ski svet, kralja in tudi ve-čino španskega ljudstva. Ker se je bilo ba-ti nemirov, mogoče tudi kake male vstaje, (klerikalno ljudstvo je bilo do skrajnosti šmatizirano in zelo radi bi nekateri umrli mučeniške smrti za papeža). Je odredil Canalejas, da bo rabil za prevoz vojašči-ne vse vlake in ladije, in ko so videli kle-rikalci, da Canalejas ne odneha, so sanii odpovedali demonstracijo v zadnjem hipu. Vse je padlo v vodo. Seveda pride sedaj vse polno ljudi pred sodnijo, ker so hu-skali proti oblastim, dinastiji, pisali imper-tinentna pisma Canalejasu. Neki duhovnik je celo par dni pred nameravano demon-stracijo razdeljeval orožje med svoje va-ščane. Canalejas pozna dobro razmere, on pozna brezupno bedo španskega ljudstva, ve, da narašča bolj in bolj reka izseljen-cev, pozna pa tudi vzroke za bedo in za izseljevanje, zato pa hoče doseči reforme, da se omeji število samostanov in da mo-rajo plačevati menihi in nune davke, ako izvršujejo kakó ohr. Obrt pa izvršujejo brez kontrole vsi.

Ulični boji v Teheranu. — Mesto Te-heran je v bojnem stanju. Vojaštvo je na-skočilo revolucionarje, katere vodita Sa-tar kan in Baghi kan. Mnogo je bilo ustre-ljenih. Revolucionarje se je po kratkem, a hudem boju razorožilo.

Razne vesti.

Samomor duhovnika. — V Mori (Ju-zno Tirolsko) si je prerezal vrat z britvijo don Rocco Catterina, ravnatelj liceja v Como. Dekan je zaukazal, naj se zamolči ta samomor. Dolgo časa se je mislilo, da je umrl naravne smrti. Komaj sedaj se je izvedelo o tem samomoru. Vzroki samo-mora so še neznani.

Poslanik španski pri Vatikanu, Ojeda, je šel, predno je odpotoval iz Rima, k stu-dencu Trevi, pil kozarec vode in vržl ne-kaj denarja v studenec. Babjevera vlada namreč, da se potem vsak gotovo vrne v Rim. Da je španski poslanik podvržen taki babjiveri, je nekaj čudnega.

Maščevanje po smrti. — V Lezze v Italiji je umrla neusmiljena bogačinka, ki je odirala ljudi na grozne načine. Ko je prebivalstvo izvedelo o njeni smrti, je ulomilo v njeno stanovanje in vse pobilo in strlo. Policija je morala čuvati truplo. Škof je prepovedal blagoslovljenje trupla, in maše za pokojnico, pa tudi odklonil nje-no volilo v pobožne namene. Zapustila je

večjo svoto cerkvi. Vidi se iz tega, kako si hočejo pridobiti nekateri z denarjem sveta nebesa, če tudi se drže tega denarja solze, krage in krvave kaplje ubogega ljudstva.

Upor med angleškimi polki. — V ma-novirih teritorialne armade sta odpoveda-la dva polka radi dežja in slabe poti po noči pokorsčno 50 ljudi je zaprtil. Voja-ske vaje so se nato odpovedale.

Samomor sovražnika žensk. — V Top-licah na Češkem je zaprla policija 50 let-nega Avgusta Federle, ki je imel čudno navado, da je v večernih urah poljval ženske obleke z oljem. Federle je priznal svoje čire in rekel, da ne more več videti žensk, odkar mu je umrla hči. V zaporu se je Federle obesil.

Mladi zločinci. — Po dyednevni po-rotni razpravi je obsodil sodni dvor v Pa-rizu tri mladeniče na došmrtno, 15 letno in 1 leto, ječo. Mladeniči so v aprilu umorili neko vratarico in ji vzeli denar.

Umor in samomor grofa Potockega. Grof Stanislay Potocki je zabodel v Imat-safalu na Ruskem svojo ljubico Heleno Korezko in nato sebe ustrelil. Vzrok: Po-tocki ni mogel doseči ločitve od svoje že-ne, da bi poročil svojo ljubico. Potocki je zelo bogat.

Sodi iz aluminija. — V Zürichu (Švica) so izdelali dva soda iz aluminija, zelo lah-ke kovine. Vsak sod meri 16.500 l. Sode je naročila neka pivovarna. Dasi sta veli-ka tehtata le po 250 kg. Udobnost teh so-dov je hitro in temeljito snajenje. Posku-snje so pokazale, da ne trpi v takih prav-nič pivu ne glede čistote, ne glede okusa.

Meter na Kitajskem. — Kitajska vla-da hoče vpeljati v svoji državi evropsko merilo namreč meter. Do sedaj je imela vsaka provinca svoje posebno merilo, oficijelno merilo je bilo čí — 32 cm.

Nova bolezen na Nemškem. — V ru-lirskem okraju se vedno bolj širi med o-troci neka do sedaj še neznana bolezen. Otrokom izpadajo lasje tako, da so vsi plešasti. Balterijologi so doznali provzro-čitelje te bolezni, to so namreč glivice, ki napadajo lase, ne da bi se dotaknile lasnih korenin. Potem takem izrastejo otrokom novi lasje. Čudno je, da se pojavlja bole-zen le pri otrocih.

Glavo odsekal. — V Bukarešti sta se sprla radi neke dame odvetnik Serince-sci in stotnik Griporescu. Stotnik je od-klonil ponujeni mu dvoboju, na kar ga hoteli udariti odvetnik s pasjim bičem, to-da stotik je bil hitreji in je odsekal s sabljo svojemu nasprotniku glavo, da se je zavalila po tleh. Ljudstvo je hotelo lin-čati stotnika.

Eksplodija v vlakcu. — Blizu postaje Thonars na Francoskem je eksplodiral v prvem tovornem vozu s smodnikom in patronami nabašan kovčeg, voz se je umel in strojevodja in zavirac sta težko ranje-na.

Vas Csorbafalu na Ogrskem zgorela. Po neprevidnosti je nastal v vasi Csorba-falu požar, ki je uničil nad 50 hiš. Škode je nad 100.000 K. Več oseb je ranjenih.

Mali oglasi.

Najmanjša pristojbina stane 50 v. t. n. Ako je oglas obsejal se računa za vsako besedo 3 v. t. n. Najprejvaješe inseriranje za trgovce in obrtnike. Koliko je manjših trgovcev in obrtnikov v Gorici, katerih na delu (in celo v mestu) nihče ne pozna, kar nikjer ne inserirajo. Škoda ni majhna.

Kdo sprojme na stanovanje in hrano 16-letno kandidatingo iz boljšje družine? Pogoj: stanovanje v dobno, blizu šole in če mogoče zraven vrt. Pismene ponudbe na naše upravnistvo.

10 kron zaslužka na dan na lahek način. Naznanite po dopisnici svoj naslov trdkri Jak. König, Dunaj VII/3 poštni urad 3.

Pohištvo se prodaja po ceni radi odpotovanja. Zglasi se je v ulici sv. Antona.

Rmečko-delauska gospodarska zadruga v Dobravljah na Goriškem

ima v kletih zadržanih kmetov v Do-bravljah, Skriljah, Kamnjah, Brjah, Šmarjah in drugih vaseh veliko množino izbornega vipavskega vina.

Priporoča se cenj. gostilničarjem in drugim konsumentom. Dobiva se od 58 lit. naprej po jako zmernih cenah.

Imovitejši Slovenci, pristop
k obrambnemu skladu družbe
sv. C. in M. bodi vam sveta
dolžnost!

Damskemu svetu

toplo priporočamo

Pilnáčekovo posebnost
velefino toaletno milo

LANOL

ki tvori in ohranja krasno in svežo polt!
1 funt za K 8.— pošilja, če se denar
vpošlje naprej

J. Pilnáček,

tovarna za toaletna mila in parfume,
za pralna mila, tovarna za voščene
in polvoščene, za stearinove in pa-
rafinove sveče,

Kralj. Gradec (Češko).

V ministerskem svetu prehude zmešujave
prevrgle ministre so cele države,
na nogah se trdnih držal je samo
minister za uk, ker je nosil „Oho“.

„OHO“

J. Medved, Gorica

Tekališče, Josipa Verdi št. 32.

Franc Simčič,

krojač

Gorica, na Kornu št. 6

priporoča slavnemu občinstvu
svojo krojaško delavnico.

Novost!

Ravnokar sta izšli v založbi „Goriške Tiskarne“ A. Gabršček:

„Kraljica Dagmar“

Zgodovinski roman. — Spisal: VACLAV BENEŠ-TRÉBIZSKÝ. — »Slovanska
knjižnica« snopič 173—180. — Cena za nenaročnike K 3.20. P ština 20 vin

Guy de Maupassant:

Novele.

Prevel: Pastuškin. — »Salonska knjižnica« št. XII. — Cena K 3.—
Poština 20 vin.

Naroča se v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček v Gorici.

GORICA.

GORICA.

Narodno podjetje

Hotel „Pri Zlatem Jelenu“.

V središču mesta. Ob glavni ulici z državnega kolodvora.
Zbirališče trgovskega sveta in goriških Slovencev. — Nad 30 sob
za tujce od K 1.20 višje. Velik vrt z verando. Stekleni salon s te-
raso. Velik jedilni salon. Več sob za klube in sklenjene družbe.
Kegljišče. — Točarna z običajnimi gostilniškimi cenami za jedi
in pijače. — Domača in tuja vina. Budjeveško in puntigamsko
pivo. — Cene jako zmerno. — Postrežba pod novo upravo skrbna
in točna.

Zagrebski

Franck

kot tovarniško znamko
priporočujemo kot priznano **naiboljši** pridatek
za kavo!

sl. zagan Y 1655, 1-10.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadst.) — Telefon št. 79.

Račun poštne hranilnice št. 837.315.

Na obnem zboru dne 30. aprila 1910. se je določilo:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4½%. Stalne večje vloge z
enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojil-
nica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila se dajejo zadrugnikom na vknjižbe po 5½%, na var-
ščino ali zastave in na menjice po 6%.

Glavni učeži se obrestujejo koncem leta 1909. s 6%.

Stanje 31. dec. 1909.: Zadrugnikov 1891 z deleži v znesku
85.374 kron. — Hranilne vloge: 1.654.661 17. Posojila:
1.643.638.— — Reservni zaklad: 91.740.59. — Vrednost hiš:
354.416 72.

Največjo zalogo pohištva na Goriškem z lastno
mizarско in tarčarsko delavnico ima

Anton Breščak v Gorici

v Gosposki ulici št. 14 (v lastni hiši).

Velika izber žimnic, blazin za pod glavo,
ogledal, slik, okvirjev, stolic, itd. ter vse
potrebno za hišno opravo.

Cene konkurenčne, ker prodaja blago lastnega izdelka.

Oglejte si zalogo in prepričajte se!

GORIŠKA TOVARNA MILA.

Narodno podjetje, edino te vrste.

Ustanavljajmo domačo obrt in industrijo, ker brez te bomo Slovenci za vselej
le hlapčevali tujcem.

Slovenske gospodine! Poskušajte milo iz te domače tovarne! Izdelek je izvrsten. Cene običajne!

Naša specijaliteta je: **Caprasole — Koza s solncem.** Poskusite in sodite!

Svoji k svojim!